

τὰ πρὸς τῷ μὲν αὐτῷ, παντάπασιν ἄγυνωςα ἡμῖν ἐσιν. Οὔτε γάρ 294. τὸν εανῆς
τῶν προτέρων οὐδένας ἴσμεν τὸν παράπλουν τοῦτον πεποιημέ-
νους πρὸς τὰ ἑωθινὰ μέρη, μέχρι τοῦ σόματος τῆς Κασπίας
Θαλάσσης, οὐδ' οἱ Ῥωμαῖοι προῆλθόν πω εἰς τὰ περαιτέρω τοῦ
Ἄλβιος· ὡς δ' αὗτας οὐδὲ πεζῇ παραδεύκασιν οὐδένες. Άλλ'
ὅτι μὲν κατὰ μῆκος ιοῦσιν ἐπὶ τὴν ἔω, τὰ κατὰ τὸν Βορυαθένη
καὶ τὰ πρὸς βορρᾶν τοῦ Πόντου χωρία ἀπαντᾷ,· δῆλου ἐκ
τῶν κλιμάκων καὶ τῶν παραλιῶν διαζημάτων. Τί δ' ἐξὶ
πέραν τῆς Γερμανίας, καὶ τί τῶν ἄλλων τῶν ἔξης, εἴτε Βασάρ-
νας χρὴ λέγειν, ὡς οἱ πλείους ὑπουροῦσιν, εἴτ' ἄλλους μεταξὺ,
ἢ Ἰδεύγας, ἢ Ῥωξολάνους, ἢ τινὰς ἄλλους τῶν ἀμαξοίκων,
οὐ ράδιον εἶπεν· οὐδὲ εἰ μέχρι τοῦ Ωκεανοῦ παρήκουσι παρ'
ἄπειν τὸ μῆκος· ἢ ἐξέ τι ἀσώμητον ὑπὸ Φύχους, ἢ ἄλλης αἰτίας,
ἢ καὶ γένος ἀνθρώπων ἄλλο διαδέχεται μεταξὺ τῆς Θαλάτ-
της καὶ τῶν ἑώρων Γερμανῶν ἰδρυμένον. Τοῦτο δὲ τὸ αὐτὸ ἄγυν-
θημα καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐφεξῆς προσαρκτίων, [ῶν] ἐλεγον.
Οὔτε γάρ τοὺς Βασάρνας, οὔτε τοὺς Σαυρομάτας, καὶ ἀπλῶς
τοὺς ὑπὲρ τὸν Πόντον οἰκοῦντας ἴσμεν, οὐδὲ διπόσου ἀπέχουσι
τῆς Αἰτλαντικῆς Θαλάττης, οὐτ' εἰ συνάπτουσιν αὐτῇ.

Κ Ε Φ. Γ.

§. 1.

Τὸ δὲ νότιον μέρος τῆς Γερμανίας, τὸ πέραν τοῦ Άλβιος,
τὸ μὲν συνεχὲς ὄχυρὴν ὑπὸ τῶν Σοήβων κατέχεται. Εἴτ' εὐθὺς
ἡ τῶν Γετῶν συνάπτει γῆ, κατ' ἀρχὰς μὲν σενὴ, παρατετο— 295.
μένη τῷ Ἰσρῷ κατὰ τὸ νότιον μέρος, κατὰ δὲ τοὺν αντίον, τῇ
παρωρείᾳ τοῦ Ερκυνίου δρυμοῦ, μέρος τι τῶν ὄρῶν καὶ σύντη
κατέχουσα· εἴτα πλατύνεται πρὸς τὰς ἄρκτους μέχρι Τυριγετῶν.

295. Τοὺς δὲ ἀκριβεῖς ὄρους οὐκ ἔχομεν φράσειν. Δέξασθε τὴν ἀγνοιῶν τῶν τόπων τούτων, οἱ τὰ Ρίπαια ὄρη καὶ τοὺς Ὑπερβορείους μυθοποιοῦντες, λόγου ἡξίωνται καὶ ἐπὶ Πυθέας, ὁ Μασσαλώτης, κατεψεύσατο πάντα τῆς παρωκεανίτιδὸς, προσχήματι γράμμευος τῇ περὶ τὰ οὐρανοὶ καὶ τὰ μαθηματικὰ ἴσορια. Εκεῖνοι μὲν οὖν ἔασθωσαν. Οὐδὲ γάρ, εἴ τινα Σοφοκλῆς τραγῳδεῖ περὶ τῆς Ωρειθνίας λέγων, ὡς ἀναρπαγεῖσα ὑπὸ Βορέου κομισθείη

Ὕπέρ τε πόντον πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονὸς,
Νυκτὸς τε πηγὰς οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχάς,
Φοίβου τε παλαιὸν κῆπον·

οὐδὲν ὅν εἴη πρὸς τὰ νῦν, ἀλλ' ἐστέον· ὥσπερ καὶ ἐν τῷ Φαίδρῳ ὁ Σωκράτης. Ά δὲ ἐκ τῆς παλαιᾶς ἴσορίας καὶ τῆς νῦν παρειλιφαμεν, ταῦτα λέγωμεν.

§ 2.

Οἱ τούνυν Ἕλληνες, τοὺς Γέτας, Θρᾳκας ὑπελάμβανον· ὧκουν δὲ ἐφ' ἐκάτερα τοῦ Ἰσρου καὶ οὗτοι, καὶ οἱ Μυσοὶ, Θρᾳκες ὄντες καὶ αὐτοὶ, καὶ οὓς νῦν Μοισοὺς καλοῦσσιν ἀφ' ὧν ὠρμήθησαν καὶ οἱ νῦν μεταξὺ Λυδῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Τρώων οἰκοῦντες Μυσοί. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Φρύγες Βούγες εἰσὶ, Θρᾳκιόν τε ἔθνος, καθάπερ καὶ οἱ Μύγδονες, καὶ Βέβρυχες, καὶ Μαιδοβενυοὶ, καὶ Βιθυνοὶ, καὶ Θῦνοι· δοκῶ δὲ καὶ τοὺς Μαριανδυνούς. Οὗτοι μὲν οὖν τελέως ἐκλελοίπασι πάντες τὴν Εὐρώπην, οἱ δὲ Μυσοὶ συνέμειναν. Καὶ Ὄμηρον δὲ ὄρθως εἰκάζειν μοι δοκεῖ Ποσειδώνιος τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ Μυσοὺς κατονομάζειν (λέγω δὲ τοὺς ἐν τῇ Θρᾳκῃ), ὅταν φῇ·

— αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φασινώ,
Νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἴαν,
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων.

Ἐπει, εἴ γε τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν Μυσοὺς δέχοιτο τις, ἀπο-

τημένος ἀν εἴρησθαι λόγος. Τὸ γάρ ἀπὸ τῶν Τρώων τρέψαντα 2 τὴν δραστικήν ἐπὶ τὴν Θρακῶν γῆν, συγκαταλέγειν ταῦτη τὴν τῶν Μυσῶν, τῶν οὐ νόσφιν δύντων, ἀλλ' ὅμορων τῇ Τρωάδι, καὶ δηπισθενταί αὐτῆς ἴδρυμένων καὶ ἐκατέρωθεν, διεισογόμενων δὲ ἀπὸ τῆς Θρακῆς πλατεῖς Ἑλλησπόντῳ, συγχέοντος ἀντί τὰς γῆπείρους, καὶ ἄμα τῆς φράσεως οὐκ ἀπούντος. Τὸ γάρ, Πάλιν τρέπεν, μαλισταί μὲν ἔστιν εἰς τούπισων ὁ δὲ ἀπὸ τῶν Τρώων μεταφέρων τὴν δψιν, ἐπὶ τοὺς μὴ δηπισθενταί αὐτῶν, ήτις ἐκ πλαγίων δύνταις, προσωτέρω μὲν μεταφέρει, εἰς τούπισων δὲ οὐ πάντα. **Καὶ τὸ ἐπιφερόμενον δὲ τούτου μαρτύριον, ὅτι τοὺς Ἰππημολγοὺς, καὶ Γαλακτοφάγους, καὶ Ἀβίους, συντίψεν αὐτοῖς·** οἶπερ εἰσὶν οἱ ἀμάξιοικοι Σκύθαι, καὶ Σαρμάται. Καὶ γάρ υῦνοι αὐτομέμικται ταῦτα τὰ ἔθνη τοῖς Θραξὶ, καὶ τὰ Βαζαρικά, μᾶλλον μὲν τοῖς ἐκτὸς Ίσρου, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐντός. Τούτοις δὲ καὶ τὰ Κελτικά, οἵ τε Βόιοι, καὶ Σκορδίσκοι, καὶ Ταυρίσκοι. Τοὺς δὲ Σκορδίσκους ἔνιοι Σκορδίσκας καλοῦσι· καὶ τοὺς Ταυρίσκους δὲ Τυρίσκους καὶ Ταυρίσκας φασί.

§. 3.

Λέγει δὲ τοὺς Μυσοὺς ὁ Ποσειδώνιος, καὶ ἐμψύχων ἀπέχεσθαι κατ' εὐσέβειαν, διὸ δὲ τοῦτο καὶ Θρεμμότων. μέλιτι δὲ χρῆσθαι, καὶ γαλακτί, καὶ τυρῷ, ζῶντας καθ' ἡσυχίαν· διὸ δὲ τοῦτο καλεῖσθαι Θεοσεβεῖς τε καὶ Καπνοβάτας· εἶναι δέ τινας τῶν Θρακῶν, οἵ χωρὶς γυναικὸς ζῶσιν, οὓς Κτίσας καλεῖσθαι, ἀνιερώσθαι τε διὰ τιμὴν, καὶ μετὰ ἀδείας ζῆν· τούτους δὴ συλλέβονται ἀπαντας τὸν Ποιητὴν εἰπεῖν, Άγαυοὺς ἵππημολγοὺς, γλακτοφάγους, ἀβίους τε, δικαιοτάτους ἀνθρώπους. Ἀβίους δὲ προσταγορεύειν μαλισταί, ὅτι χωρὶς γυναικῶν, ἥγονύμενον ἡμιτελῆ τινα βίου τὸν χῆρον, καθάπερ καὶ τὸν οἶκον ἡμιτελῆ τὸν Πρωτεσιλάσου, διότι χῆρος ἀγχε-

296. μάχους δὲ τοὺς Μυσούς, διεπόρθητοι, καθόλου ἀγαθοὶ πολεμῖσαι· δεῦ. δὲ. ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ ἔγγραφει, [Μυσῶν τὸ ἀγχεμάχων], ὃντὶ τοῦ, Μυσῶν τὸ ἀγχεμάχων.

§. 4.

Τὸ μὲν οὖν τὴν γραφὴν κινεῖν ἐκ τοσούτων ἐτῶν εὐδοκιμήσασαν, περιττὸν ἵσως. Πολὺ γάρ πιθανώτερον ώνομάσθαι μὲν ἐξ ἀρχῆς Μυσούς, μετωνομάσθαι δὲ Μοισούς νῦν. Τοὺς Ἀβίους δὲ τοὺς χήρους οὐ μᾶλλον, ἢ τοὺς ἀνετίους καὶ τοὺς ἀμαξούκους δέξαιται ἄν τις· μᾶλιστα γάρ περὶ τὰ συμβόλαια, καὶ τὴν τῶν χρημάτων ἔγκτησιν συνισταμένων. τῶν ἀδικημάτων, τοὺς οὗτοις ἀπ' ὅλιγων εὐτελῶς ζῶντας, δικαιοτάτους εὐλογού κληθῆναι. Επεὶ καὶ οἱ φιλόσοφοι τῇ σωφροσύνῃ τὴν δικαιοσύνην ἔγρυπτάτω τιθέντες, τὸ αὔταρκες καὶ τὸ λιτὸν ἐν τοῖς πρώτοις ἐξηλωσαν· ἀφ' οὗ καὶ κατὰ προέκπτωσιν τινὲς αὐτῶν παρεώσθησαν ἐπὶ τὸν κυνισμόν. Τὸ δὲ χήρους γυναικῶν οἰκεῖν, οὐδεμίου τοιαύτην ἔμφασιν ὑπογράφει, καὶ μᾶλιστα παρὰ τοῖς Θρᾳξί, καὶ τούτων τοῖς Γέταις. Όρα δὲ λέγει Μένουνδρος περὶ αὐτῶν, οὐ πλάσας, ὡς εἰκὸς, ἀλλ' ἐξ ἴσορίας λαΐδῶν·

297. Πάντες μὲν οἱ Θρᾳκες, μᾶλιστα δὲ οἱ Γέται.

Ημεῖς ἀπόστων (καὶ γάρ αὐτὸς εὔχομαι
Ἐκεῖθεν εἶναι τὸ γένος), οὐ σφόδρ' ἐγκρατεῖς
Ἐσμέν.

Καὶ ὑποβάς μαρτὸν, τῆς περὶ τὰς γυναικας ἀκρατίας τιθησι
παραδείγματα·

Γαμεῖ γάρ ήμῶν οὐδὲ εῖς, εἰ μὴ δέκ', ἢ
Ἐνδεκα γυναικας, δώδεκά τε πλείους τινές.
Ἄν τέτταρες δέ, ἢ πέντε, γυγαμηκώς τύχη
Κατασροφῆς τις, ἀνυμέναιος, ἀθλίος,
Ἀνυμφός, οὗτος ἐπικαλεῖται ἐν τοῖς ἐκεῖ.

Ταῦτα γάρ διμολογεῖται μὲν καὶ παρὰ τῶν ἀλλων. Οὐκ εἶχός δὲ 297. ὁ λόγος
τοὺς αὐτοὺς, ἀμα μὲν ἀπλιον νομίζειν βίου τὸν μὴ μιτὰ πολ-
λῶν γυναικῶν, ἀμα δὲ σπουδαῖον καὶ δόκαιον τὸν τῶν γυναικῶν
χῆραν. Τὸ δὲ δὴ καὶ Θεοσεβεῖς νομίζειν, καὶ Καπνοβάτας, τοὺς
ἔργημους γυναικῶν, σφόδρα ἐναυτιοῦται ταῖς κοιναῖς ὑπολήψεσιν.
Ἀπομένει γάρ τῆς διεισιδαιμονίας ἀρχηγοὺς οἰονται τὰς γυναικας·
αὗται δὲ κατὰ τοὺς ἄνδρας προκαλοῦνται, πρὸς τὰς ἐπὶ πλέον
Θεραπειας τῶν Θεῶν, καὶ ἔορτάς, καὶ ποτνιασμούς σπάνιον.
δ' εἴ τις ἀνὴρ καὶ τοὺς ζῷαν εὐρίσκεται τοιοῦτος. Όρα δὲ
παλιν τὸν αὐτὸν ποιητὴν, δὲ λέγει, εἰσάγων τὸν ἀχθόμενον ταῖς
περὶ τὰς Θυσίας τῶν γυναικῶν δαπάναις, καὶ λέγοντα·

Ἐπιτρίβουσι δο τὴν θύμας οἱ Θεοί·

Μάλιστα τοὺς γήμαντας αἰεὶ γάρ τινα.

Ἄγειν ἔορτὴν ἐς ἀνάγκη.

Τὸν δὲ μισογύνην, αὗτα ταῦτα αἰτιώμενον·

Ἐδύομεν δὲ πεντάκις τῆς θύμρας,

Ἐκυρβάλιξον δὲ πέτα Θεράπαινας κύκλῳ,

Κάνωλόλυξον.

Τὸ μὲν οὖν ιδίως τοὺς ἀγύνους τῶν Γετῶν εὔσεβεῖς νομίζεσθαι,
παραλογόν τε ἐμφαίνει· τὸ δὲ ἵσχυειν ἐν τῷ ἔθνει τούτῳ τὴν
περὶ τὸ Θεῖον σπουδὴν, ὡς καὶ ἐμψύχων ἀπέχεσθαι δὲ εὐ-
σέβειαν, ἐκ θ' ὧν εἶπε Ποσειδώνιος, οὐκ ἀπιστητέον, καὶ ἐκ τῆς
ἀλληλης ἰσορίας.

§. 5.

Λέγεται γάρ τινα τῶν Γετῶν, δνομα Ζάριολξιν, δουλεῦσαι
Πυθαγόρᾳ καὶ τινα τῶν οὐρανίων παρ'. ἐκείνου μαθεῖν, τὰ
δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίων, πλανηθέντα καὶ μέχρι δεῦρο ἐπανελ-
θόντα δὲ εἰς τὴν οἰκείαν, σπουδασθῆναι παρὰ τοῖς ἡγεμόσι,
καὶ τῷ ἔθνει, προλέγοντα τὰς ἐπισημασίας· τελευτῶντα δὲ,
κεῖσαι τὸν βασιλέα κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς λαβεῖν αὐτὸν, ὡς τὰ

297. παρὰ τῶν θεῶν ἐξαγγέλειν ἕκανόν· καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἱερέακατα-
σανθῆναι τοῦ μάλιστα τιμωμένου παρ' αὐτοῖς θεοῦ· μετὰ ταῦτα

298. δὲ καὶ θεὸν προσαγορευνθῆναι, καὶ καταλαβόντα ἀντρῷδες τι
χωρίου ἄβατον τοῖς ἄλλοις, ἐνταῦθα διατάσσεται, σπάνιον ἐν-
τυγχάνοντα τοῖς ἔκτοις, πλὴν τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν θερα-
πόντων· συμπράττειν δὲ τὸν βασιλέα, ὅρωντα τοὺς σὺνθρώ-
πους προσέχοντας ἑαυτῷ πολὺ πλέον, ἢ πρότερον, ως ἐκφέροντες
τὰ προσάγματα κατὰ σύμβουλὸν θεῶν. Τουτὶ δὲ τὸ ἔθος διέτει-
νει σχρις καὶ εἰς ήματις, ἀεί τινος εὑρισκομένου τοιούτου τὸ
ἡθός, δις τῷ μὲν βασιλεῖ σύμβουλος ὑπῆρχε, παρὰ δὲ τοῖς
Γέταις ὠνομάζετο Θεός. Καὶ τὸ ὅρος ὑπελήφθη ἱερὸν, καὶ
προσαγορεύουσιν οὗτως· ὄνομα δ' αὐτῷ Κωγαίωνον, διμώνυ-
μον τῷ παραρρέοντι ποταμῷ. Καὶ δὴ, ὅτε Βοιρεβίςας ἥρχε τῶν
Γετῶν, ἐφ' ὃν γέδη παρεσκευάσσατο Καῖσαρ ὁ θεὸς σρατεύειν,
Δεκαίνεος εἶγε ταύτην τὴν τιμὴν· καὶ πως τὸ τῶν ἐμψύχων
ἀπέχεσθαι Πυθαγόρειου ὑπὸ τοῦ Ζαμόλειος ἔμεινε παραδοθέν.

§. 6.

Ταῦτα μὲν οὖν οὐ κακῶς ἀν τις διαποροίη περὶ τῶν κειμένων
παρὰ τῷ Ποιητῇ, περὶ τε Μυσῶν καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν. Ά
δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ Περὶ θεῶν προοιμιαζόμενος εἴ-
ρηκεν, ἦκισα λέγοιτ' αὐτοῦ. Επανεῖ γάρ Ερατοσθένους ἀπόφασιν
ἔτι φησὶν ἐκεῖνος καὶ Ὄμηρον, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιοὺς, τὰ
μὲν Ἑλληνικὰ εἰδέναι, τῶν δὲ πόρρω πολλὴν ἔχειν ἀπειρίαν, ἀπεί-
ρους μὲν μακρῶν ὁδῶν ὄντας, ἀπείρους δὲ τοῦ ναυτιλίεσθαι.
Συνηγορῶν δὲ τούτοις, Ὄμηρόν φησι τὸν μὲν Αὔλιόντα καλεῖν
Πετρύεσσαν, ὡσπερ καὶ ἐστι Πολύκνηρον δὲ τὸν Ἐτεωνὸν, Πολυ-
τρύρωνα δὲ τὴν Θίσθην, Ποιήεντα δὲ τὸν Ἀλιάρτον· τὰ δ'
ἀπωθεῖν οὐτ' αὐτὸν εἰδέναι, οὐτε τοὺς ἄλλους. Ποταμῶν γοῦν
περὶ τετταράκοντα ἔειντων εἰς τὸν Πόντον, μηδὲ τῶν ἐνδοξο-

τάτων μηδενὸς μεμνῆσθαι, οἷον Ἰερου, Ταναίδος, Βορυσθένους, 298.
 Ὑπάνιος, Φάσιδος, Θερμώδοντος, Ἀλυος· ἔτι δὲ Σκυθῶν μὲν φάντα,
 μὴ μεμνῆσθαι, πλάττειν δὲ Ἀγανούς των Ἰππημολγοὺς, καὶ
 Γαλακτοφόγους, Ἀβίους τε. Παφλαγόνας τε τοὺς [μὲν] ἐν τῇ
 μεσογαίᾳ ἴσορηκέναι πάρα τῶν πεζῇ τοῖς τόποις πλησιασάντων·
 τὴν παραλίαν δὲ ἀγνοεῖν καὶ εἰκότως γε. Ἀπλουν γὰρ εἶναι τότε
 τὴν Θαλάτταν ταύτην, καὶ καλεῖσθαι Ἀξενον, διὰ τὸ δυσχεί-
 μερον καὶ τὴν ἀχριβτητα τῶν περιουκούντων ἐδήνων, καὶ μάλιστα
 τῶν Σκυθικῶν, ξενοδυτούντων, καὶ σαρκοφαγούντων, καὶ τοῖς
 κρανίοις ἐκπώμασι χρωμένων. Ὅτερον δὲ Εὔξεινον κεκλησθαι,
 τῶν Ἰώνων ἐν τῇ παραλίᾳ πόλεις κτισάντων. Όμοίως δὲ ἀγνοεῖν 299.
 καὶ τὰ περὶ Αἴγυπτου καὶ Λιβύην, οἷον τὰς ὀναβάσεις τοῦ
 Νείλου, καὶ προσχώσεις τοῦ πελάγους· ὃν οὐδαμοῦ μεμνῆσθαι,
 οὐδὲ τοῦ ισθμοῦ τοῦ μεταξὺ τῆς Ερυθρᾶς καὶ τῆς Αἴγυπτίας
 Θαλάττης, οὐδὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ Αἰθιοπίαν, καὶ τὸν
 Ωκεανόν· εἰ μὴ Ζήνωνι τῷ φιλοσόφῳ προσεκτέον γράφουτι·
 Αἰθιοπάς δὲ ἐκόμην, καὶ Σιδονέους, Ἀραβάς τε.

Οὐ Θαυματὸν δὲ εἶναι περὶ Όμηρου· καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέ-
 ρους ἐκείνου πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν· Ήσιοδον μὲν
 Ἡμίκυνας λέγοντα, καὶ Μεγαλοκεφαλούς, καὶ Πυγμαίους·
 Ἀλκμῆνα δὲ Στεγανόποδας· Αἰσχύλου δὲ Κυνοκεφαλούς, καὶ
 Στερνοφθάλμους, καὶ Μονομάτους, καὶ ἄλλα μυρία. Ἀπὸ
 δὲ τούτων ἐπὶ τοὺς συγγραφέας βαδίζει, Ριπαῖα ὅρη λέγον-
 τας, καὶ τὸ Ογύγιον ὅρος, καὶ τὴν τῶν Γοργόνων καὶ Εσπε-
 ρίδων κατοικίαν, καὶ τὴν παρὰ Θεοπόμπῳ Μεροπίδα γῆν,
 παρ' Ἐκαταίῳ δὲ Κιμμερίδα πόλιν, παρ' Εὐημέρῳ δὲ τὴν Παγ-
 χαίκην γῆν, παρ' Ἀριστοτελεῖ δὲ ποταμίους λίθους ἐξ ἄμμου,
 ἐκ δὲ τῶν ὅμβρων τήκεσθαι· ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Διονύσου πόλιν
 εἶναι, ταύτην δὲ οὐκ ἐνδέχεσθαι δις τὸν αὐτὸν ἐξευρέτιν. Ἐπι-
 τιμῷ δὲ καὶ τοῖς περὶ Σικελίαν τὴν πλάνην λέγουσι καθ' Όμηρον

16 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

299. τὴν Ὀδυσσέως εἰ γάρ, ἂν χρῆναι τὴν μὲν πλόσην ἐκεῖ γεγονέναι φάσκειν· τὸν δὲ Πομητὴν ἔξωκενικέναι μυθολογίας χάριν· καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις συγγνώμην εἶναι, Καλλιμάχῳ δὲ μὴ πάντα, μεταποιουμένῳ γε γραμματικῷ· διὸ τὴν μὲν Γαῦδον, Καλυψοῦς μῆσόν φησι· τὴν δὲ Κόρκυραν, Σχερίαν· ἄλλους δὲ αἰτιᾶται ψεύσασθαι περὶ Γερήνων, καὶ τοῦ Ἀκακησίου, καὶ Δημού ἐν Ιδάῃ, Πελεθρονίου δὲ ἐν Πηλίῳ, Γλαυκωπίου δὲ ἐν Αἴθιναις. Τούτοις δὲ μικρότερα προσθεῖς τοιαῦτα, παύεται, τὰ πλεῖστα μετενέγκας παρὰ τοῦ Ἐρατοσθένους, ὡς καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, οὐκ εὖ εἰσημένα. Τὸ μὲν γάρ τοὺς ὕσερους ἐμπειροτέρους γεγονέναι τῶν παλαιῶν περὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ Ἐρατοσθένει καὶ τούτῳ δοτέον· τὸ δὲ οὗτον πέραν τοῦ μετρίου προσάγειν, καὶ μᾶλιστα ἐφ' Ὅμηρου, δοκεῖ μοι καὶ ἐπιπλήξαι τις δικαίως, καὶ τούναντίον εἰπεῖν, ὡς περὶ ὧν σχηματίσιν αὐτοῖς, 300. περὶ τούτων τῷ Πομητῇ προφέρουσι. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα· ἐν τοῖς κατ' ἔκαστα οἰκείας μνήμης τυγχάνει, τὰ δὲ ἐν τοῖς καθόλου.

§. 7.

Nuνὶ δὲ περὶ Θρακῶν ἀλέγομεν,

Μύσων τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγανῶν ἐπιπριόλγων,
Γλαυκοφάγων, Αἴσιων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων,

βουλόμενοι συγκρῖναι τὰ τε ὑφ' ἡμῶν, καὶ τὰ ὑπὸ Ποσειδῶνίου λεγούμενα, καὶ τὰ ὑπὸ τούτων πρότερον δὲ ὅτι τὴν ἐπιχείρησιν ὑπενναντίου τοῖς προτεθεῖσι πεποίηνται. Προῦθεντο μὲν γάρ διδάξαι, ὅτι τῶν πόρρω τῆς Ἑλλάδος πλείων ἦν σχημοῖς τοῖς πρεατεύτεροις, ἢ τοῖς νεωτέροις· ἔδειξαν δὲ τάναντία καὶ οὐ τὰ πόρρω μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι. Ἀλλ', ὡς ἔφην, τὰ ἄλλα μὲν ὑπερκείσθω, τὰ δὲ νῦν σκοπῶμεν. Σκυθῶν μὲν γάρ μὴ μεμνήσαν κατ' σχημοῖσι φασι, μηδὲ τῆς περὶ τοὺς ζένους ὡμοιοτέρων αὐτῶν, καταθυόντων, καὶ σαρκοφαγούντων,

καὶ τοῖς κρανίοις ἐκπώμασι χρωμένων, δι’ οὓς Ἄξενος ὠνομάζεται· 300.
 ζέτο ὁ πόντος πλάττειν δὲ ἀγανούς τινας ἵππημολγοὺς, γαλακτοφόρους,
 ἀβίους τε, δικαιοτάτους ἀνθρώπους, τοὺς οὐδαμοῦ
 γῆς δυτας. Πῶς οὖν Ἄξενον ὠνόμαζον, εἰ μὴ ἔδεισαν τὴν
 ἀγριότητα, μηδὲ αὐτοὺς τοὺς μαλιστα τοιούτους; οὗτοι δὲ εἰσὶ
 δήπου οἱ Σκύνθαι πρότερον δὲ οὐδὲ ἵππημολγοὶ ἦσαν οἱ ἐπέκει-
 ναι τῶν Μυσῶν, καὶ Θρακῶν, καὶ Γετῶν, οὐδὲ γαλακτοφόροις
 καὶ ἄβιοις; Άλλα καὶ νῦν εἰσιν ἀμάξοικοι, καὶ Νομάδες κα-
 λούμενοι, ζῶντες ἀπὸ Θρεμμάτων, καὶ γαλακτος, καὶ τυροῦ,
 καὶ μαλιστα ἵππείου· Βησαυρισμὸν δὲ οὐκ εἰδότες, οὐδὲ καπη-
 λεῖσαν, πλὴν ἡ φόρτου ἀντί φόρτου. Πῶς οὖν ἤγυνει τοὺς Σκύ-
 θας δὲ Ποιητὴς, ἵππημολγοὺς καὶ γαλακτοφόρους τινὰς προσ-
 αγορεύων; Ότι γάρ οἱ τότε τούτους ἵππημολγοὺς ἐκάλουν,
 καὶ Ήσίοδος μάρτυς ἐν τοῖς ὑπὸ Ερατοσθένους παρατεθεῖσιν
 ἔπεσιν.

Αἰδίοπας, Λίβυας τ’, ἡδὲ Σκύνθαις ἵππημολγούς.

Τί δὲ Θαυματὸν, εἰ διὰ τὸ πλεονάζειν παρὸν ἥμιν τὰ συμβό-
 λαια καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ἀδικίαν, δικαιοτάτους εἶπε καὶ ἀγανούς,
 τοὺς ἦκισα ἐν τοῖς συμβολαιίοις καὶ τῷ ἀργυρισμῷ ζῶντας,
 ἀλλὰ *καὶ* κοινὰ κεκτημένους πάντα πλὴν ξίφους, καὶ ποτηρίου·
 ἐν δὲ τοῖς πρῶτον καὶ τὰς γυναικας Πλατωνικῶς ἔχοντας κο-
 νάς, καὶ τὰ τέκνα. Καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐμφαίνει συνηγορῶν τῷ
 Ποιητῇ, φῆσας περὶ τῶν Σκυνθῶν,

Άλλ’ ἵππάκης βρωτῆρες εὔνομοι Σκύνθαι.

301

Αὕτη δὲ ἡ ὑπόληψις καὶ νῦν ἔτι συμμένει παρὰ τοῖς Έλλησιν.
 Άπλους σάτους τε γάρ αὐτοὺς νομίζομεν, καὶ ἦκισα κακεντρε-
 χεῖς, εὐελεσέρους τε πολὺ ἥμῶν, καὶ αὐτορκεσέρους· καίτοι
 δὲ γε καθ’ ἥμᾶς βίος, εἰς πάντας σχεδόν τι διατέτακε τὴν πρὸς
 τὸ χεῖρον μεταβολὴν, τρυφὴν, καὶ ἥδους, καὶ κακοτεχνίας εἰς
 πλεονεξίας μυρίας *πρὸς ταῦτα* εἰσάγον. Πολὺ οὖν τῆς τοιαύτης

ζοι. κραίας καὶ εἰς τοὺς βαρβάρους ἐμπέπτωκε, οὗτοις τε ἄλλους,
καὶ τοὺς Νομάδας. Καὶ γὰρ Θαλάσσης ἀφάρμενοι, χείρους
γεγόνασse, ληγεύοντες καὶ ἔγειροντες· καὶ ἐπιπλεκόμενοι
πολλοῖς, μεταλαμβάνουσι τῆς ἐκείνων πολυτελείας, καὶ καπη-
λείας· δὲ δοκεῖ μὲν εἰς ἡμερότητα συντείνειν, διαφθείρει δὲ τὰ
ἡλική, καὶ ποικιλίαν ἀντὶ τῆς ἀπλότητος τῆς ἀρτι λεχθείσης
εἰσάγει.

§. 8.

Οἱ μέντοι πρὸ ἡμῶν, καὶ μᾶλιστα οἱ ἐγγὺς τοῖς Ὀμήρου χρό-
νοις, τοιοῦτοί τινες ἦσαν, καὶ ὑπελαμβάνοντο παρὰ τοῖς Ἑλ-
λησιν, ὅποιους Ὀμηρός φησιν. Ὁρα δὲ ἀλέγει Ἡρόδοτος περὶ
τοῦ τῶν Σκυθῶν βασιλέως, ἐφ' ὃν ἐσράτευσε Δαρεῖος, καὶ τὰ
ἐπεισαλμένα παρ' αὐτοῦ. Ὁρα δὲ καὶ ἀλέγει Χρύσιππος περὶ τῶν
τοῦ Βοσπόρου βασιλέων, τῶν περὶ [Σάτυρον καὶ] Λεύκωνα. Πλή-
ρεις δὲ καὶ αἱ Περσικαὶ ἐπιειδαὶ τῆς ἀπλότητος, ἵνα λέγω, καὶ τὰ
ὑπὸ τῶν Αἴγυπτίων καὶ Βαβυλωνίων καὶ Ἰνδῶν ἀπομνημονευ-
όμενα. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ Ἀνάχαρσις, καὶ Ἀβαρίς, καὶ τινες ἄλλοι
τοιοῦτοι παρὰ τοῖς Ἑλλησιν εὐδοκίμουν· ὅτι ἐθνικόν τινα χαρα-
κτῆρα ἐπέφαινον εὐκολίας, καὶ λιτότητος, καὶ δικαιοσύνης. Καὶ
τί δεῖ τοὺς παθαὶ λέγειν; Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ Φιλίππου, κατὰ
τὴν ἐπὶ Θρᾳκας τοὺς ὑπὲρ τοῦ Αἴμου σρατείαν, ἐμβαλὼν εἰς
Τριβαλλοὺς, ὅρῶν μέχρι τοῦ Ἱσρου καθηκοντας, καὶ τῆς ἐν
αὐτῷ γῆσου Πεύκης, τὰ πέραν δὲ Γέτας ἔχοντας, ἀφῆχθαι λέ-
γεται μέχρι δεῦρο· καὶ εἰς μὲν τὴν γῆσον ἀποβῆναι μὴ δύνασθαι
σπάνει πλοίων· ἐκεῖσε γὰρ κατασυγόντα τὸν τῶν Τριβαλλῶν βα-
σιλέα Σύρμου, ἀντισχεῖν πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν· εἰς δὲ τοὺς Γέτας
διαβάντα, ἐλεῦ τὴν αὐτῶν πόλιν, καὶ ὀναστρέψαι διὰ ταχέων
εἰς τὴν οἰκείαν, λαβόντα δῶρα [παρὰ] τῶν ἐθνῶν, καὶ παρος
τοῦ Σύρμου. Φησὶ δὲ Πτολεμαῖος ὁ Λάζηος, κατὰ ταῦτην τὴν

στρατείαν συμπίπτει τῷ Ἀλεξάνδρῳ Κελτοὺς τοὺς περὶ τὸν Ἀδρίαν, 301. φιλίας καὶ ἔνιας χάριν· δεξάμενον δὲ αὐτοὺς φιλοφρόνως τὸν 302. βασιλέα, ἐρέσθαι παρὰ πότου, τί μάλιστα εἴη, δὲ φοβοῦντο, νομίζοντα αὐτὸν ἐρεῖν· αὐτοὺς δὲ ἀποκρίνασθαι, δτὶ οὐδένα, πλὴν εἰ ἄρα μὴ ὁ οὐρανὸς αὐτοῖς ἐπιπέσοι· φιλίαν γε μὴν ἀνδρὸς τοιούτου περὶ παντὸς τίθεσθαι. Ταῦτα δὲ ἀπλότητος τῆς τῶν βαρβάρων ἐσὶ σημεῖα· τοῦ τε μὴ συγχωρήσαντος μὲν τὴν ἀπό-
βασιν τὴν εἰς τὴν υῆσον, δῶρα δὲ πέμψαντος, καὶ συνθεμένου φι-
λίαν, καὶ τῶν φοβεῖσθαι μὲν οὐδένα φαμένων, φιλίαν δὲ περὶ παντὸς τίθεσθαι μεγαλων ἀνδρῶν. Οἱ τε Δρομιχαίτης κατὰ τοὺς διαδόχους ἦν τοῦ Ἀλεξάνδρου Γετῶν βασιλεὺς· ἐκεῖνος τοίνυν λαβὼν ζωγρίᾳ Λυσίμαχον, ἐπιεράτεύσαντα αὐτῷ, δεί-
ξας τὴν πενίαν τὴν τε ἑαυτοῦ, καὶ τοῦ ἔθνους, ὅμοίως δὲ καὶ τὴν αὐτάρκειαν, ἐκέλευσε τοῖς τοιούτοις μὴ πολεμεῖν, ἀλλὰ φιλοις χρῆσθαι· ταῦτα δὲ εἰπών, ἔνισας, καὶ συνθέμενος φι-
λίαν, ἀπέλυσεν αὐτόν. Καὶ Πλάτων δὲ ἐν τῇ πολιτείᾳ τὴν Θά-
λατταν, ὡς πονηροδιδάσκαλον, φεύγειν οἶεται δεῖν δτὶ πορρω-
τάτῳ τοὺς εὖ πολιτευσομένους, καὶ μὴ οἰκεῖν ἐπ' αὐτῇ.

§. 9.

Ἐφορος δὲ, ἐν τῇ τετάρτῃ μὲν τῆς ἴστορίας, Εὐρώπη δὲ ἐπι-
γραφομένη, βίβλῳ, περιοδεύσας τὴν Εὐρώπην μέχρι Σκυθῶν,
ἐπὶ τελει φησίν, εἶναι τῶν τε ἀλλων Σκυθῶν καὶ τῶν Σαυρο-
ματῶν τοὺς βίους ἀνομοίους· τοὺς μὲν γάρ εἶναι χαλεποὺς,
ῶς καὶ ἀνθρωποφαγεῖν· τοὺς δὲ καὶ τῶν ἀλλων ζώων ἀπέχε-
σθαι. Οἱ μὲν οὖν ἀλλοι, φησί, τὰ περὶ τῆς ὡμότητος αὐτῶν
λέγουσιν, εἰδότες τὸ δεινὸν καὶ τὸ θαυματόν, ἐκπληκτικὸν δυ-
δεῖν δὲ τάνατία καὶ λέγειν καὶ παραδείγματα ποιεῖσθαι. Καὶ
αὐτὸς οὖν περὶ τῶν δικαιοτάτοις ἥθεσι χρωμένων ποιήσεσθαι
τοὺς λόγους· εἶναι γάρ τινας τῶν Νομάδων Σκυθῶν γαλακτι-

20 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ζο2. τρεφομένους ἵππων, τῇ τε δικαιοσύνῃ πάντων διαφέρειν. Μεμ-
νῆσθαι δ' αὐτῶν τοὺς ποιητάς· Ὁμηρού μὲν,

Γλακτοφάγων, ἀβίων τε δικαιοτάτων ἄνδρώπων
φήσαντα τὴν γῆν καθορᾶν, τὸν Ήσίοδον δὲ, ἐν τῇ καλουμένῃ
Γῆς περιόδῳ, τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἀρπυιῶν ἀγεσθαι
Γλακτοφάγων εἰς αἷν, ἀπένναις οἰκή ἔχονταν.

Εἴτα αἰτιολογεῖ, διότι ταῖς διαιταῖς εὔτελεῖς ὅντες, καὶ οὐ χρη-
ματιστοί, πρός τε ἄλλοιλους εὐνομοῦνται, κοινὰ πάντα ἔχοντες
τὰ τε ἄλλα, καὶ γυναικας, καὶ τέκνα, καὶ τὴν ὅλην συγγέ-

ζο3. νεισιν πρός τε τοὺς ἔκτος ἄμαχοι εἰσι, καὶ ἀνίκητοι, οὐδὲν
ἔχοντες, ὑπέρ οὖν δουλεύσουσι. Καλεῖ δὲ καὶ Χοιρίλον, εἰ-
πόντας ἐν τῇ διαβάσει τῆς σχεδίας, ἃν ἔξευξε Δαρεῖος,

Μηλονόμοι τε Σάσαι, γενεῆς Σκύθαι· αὐτάρ ἐνκιον
Ἄσιδα πυροφόρον Νομάδων γε μὲν ἡσχι ἀποικοι,
Ἄνδρώπων νομίμων.

Καὶ τὸν Ἀναχάρσιν δὲ σοφὸν καλῶν ὁ Ἐφόρος, τούτου φησιν
εἶναι τοῦ γένους· νομισθῆναι δὲ καὶ [τῶν] ἐπτάρ σοφῶν ἕνα,
ἐπ' εὔτελείᾳ, σωφροσύνῃ, καὶ συνέται· εὐρήματά τε αὐτοῦ λέγει
τὰ τε ζώπυρα, καὶ τὴν ἀμφίβολου στύκυραν, καὶ τὸν κεραμει-
κὸν τροχόν. Ταῦτα δὲ λέγω, σαφῶς μὲν εἰδὼς, δτι καὶ οὗτος
αὐτὸς οὐ τάληθέσατα λέγει περὶ πάντων, καὶ δὴ καὶ τὸ τοῦ
Ἀναχάρσιδος. Πῶς γάρ ὁ τροχὸς εὐρημα αὐτοῦ, δν οἶδεν Ὅμη-
ρος, πρεσβύτερος ὅν;

Ως δ' ὅτε τις κεραμεὺς τροχὸν ἀφενον ἐν παλάυησι,
καὶ τὰ ἔξης. Ἀλλ' ἐκεῖνα διατημῆναι βουλόμενος, δτι κοινῇ τινε
φῆμη καὶ ὑπὸ τῶν παλαιῶν, καὶ ὑπὸ τῶν ὕστερον, πεπισεῦσθαι
συνέβαινε τὸ τῶν Νομάδων τοὺς μαλιστα ἀπωκισμένους ἀπὸ
τῶν ἄλλων ἀνδρώπων, γαλακτοφάγους τε εἶναι καὶ ἀβίους καὶ
δικαιοτάτους, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ Ὅμηρου πεπλάσθαι.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΤΟΜΕΣ ΦΟΙΛΟΧΩΡΙΑΝΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ ΛΑΖΑΡΟΥ ΑΝΔΡΟΥ

§. 10.

Περὶ τε τῶν Μυσῶν, δίκαιος ἐστιν ὑποσχεῖν λόγου τῶν ἐν 302.
τοῖς ἔπεσι λεγομένων Ἀπολλόδωρος, πότερον ἴγειται; καὶ τούτους
εἶναι πλάσματα, ὅταν φῆ ὁ Ποιητής,

Μυσῶν τούτων ἀγχεμάχων καὶ ἀγανῶν ἵππημολγῶν,

ἢ τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ δέχεται; Τοὺς μὲν οὖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ δέχομενος, παρερμηνεύσει τὸν Ποιητὴν, ως προείρηται πλάσμα
[δέ] λέγων, ως μὴ διντῶν ἐν τῇ Θράκῃ Μυσῶν, παρὰ τὰ
διντά [ἔρει]. Εἴτι γάρ ἐφ' ἡμῶν Αἴλιος Κάτος μετώκισεν ἐκ τῆς
περαιᾶς τοῦ Ἰσρου πέντε μυριάδας σοιράτων παρὰ τῶν Γετῶν,
διμογλώττου. τοῖς Θρᾷξιν ἔθνους, εἰς τὴν Θράκην. Καὶ νῦν
οἰκοῦσιν αὐτόπει, Μοισοὶ καλούμενοι· οἵτοι καὶ τῶν πρότερον
οὗτω καλουμένων, ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ Μυσῶν μετονομασθέντων, ἢ
(ὅπερ οἰκειότερόν ἐστι τῇ ἴσορίᾳ τοῦ Ποιητοῦ καὶ τῇ ἀποφάσει)
τῶν ἐν τῇ Θράκῃ Μυσῶν καλουμένων πρότερον. Περὶ μὲν δὴ
τούτων ἄλις· ἐπάνιψεν δὲ ἐπὶ τὴν ἐξῆς περιήγησιν.

§. 11.

Τῶν δὲ Γετῶν τὰ μὲν παλαιά ἀφείσθω, τὰ δὲ εἰς ἡμᾶς
ἡδη τοιαῦτα ὑπῆρξε. Βορεβίζας, ἀντὴρ Γέτης, ἐπιεἰδὼς ἐπὶ τὴν
τοῦ ἔθνους ἐπιεισίαν, ἀνέλαβε κεκτημένους τοὺς ἀνθρώπους
ὑπὸ συγχώνης πολέμων, καὶ τοσοῦτον ἐπῆρεν ἀσκήσει καὶ νήψει,
καὶ τῷ προσέχειν τοῖς πράγμασιν, ὃς' ὅλιγων ἐτῶν μεγαληγενὴς 304.
ἀρχὴν κατεσήσατο, καὶ τῶν ὅμορων τοὺς πλείστους ὑπέταξε
τοῖς Γέταις· ἡδη δὲ καὶ Ρωμαίοις φονερὸς ἦν, διαβαύνων ἀδεῶς
τὸν Ἰσρον, καὶ τὴν Θράκην λεηλατῶν μέχρι Μακεδονίας καὶ
τῆς Ἰλλυρίδος. Τούς τε Κελτοὺς τοὺς ἀναμεμιγμένους τοῖς τε
Θρᾷξι καὶ τοῖς Ἰλλυριοῖς ἐξεπόρθησε, Βοέους δὲ καὶ ἄρδην ἥφα-

504. νιτέ τοὺς ὑπὸ Κριτασίρῳ, καὶ Ταυρίσκους. Πρὸς δὲ τὴν εὐπεί-
θειαν τοῦ ἔθνους συναγωνιστὴν ἔσχε Δεκαίνεον, ἄνδρα γόντα,
καὶ πεπλανημένον κατὰ τὴν Αἴγυπτον, καὶ προσημασίας ἐκμε-
μαθηκότα τινάς, διὸ ὡς ὑπεκρίνετο τὰς θεῖας καὶ διὸ ὅλγου
καθίσατο Θεός, καθάπερ ἔφαμεν περὶ τοῦ Ζαμόλξιος διηγού-
μενοι. Τῆς δὲ εὐπειθείας σημεῖον ἐπείσθησαν γάρ ἐκκόψαι τὴν
ἄμπελον, καὶ ζῆν οἶνου χωρίς. Οἱ μὲν οὖν Βοιρεβίσας ἔφεν
καταλυθεῖς, ἐπαναζάντων αὐτῷ τινῶν, πρὶν δὲ Ρωμαίους σεῖλαι
σρατιών ἐπ’ αὐτόν. Οἱ δὲ διαδεξάμενοι τὴν ἀρχὴν εἰς πλείω
μέρη διέσησαν καὶ δὴ καὶ νῦν, ἵνακα ἐπεμψεν ἐπ’ αὐτοὺς σρα-
τιῶν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ, εἰς πέντε μερίδας, τότε δὲ εἰς τέτ-
ταρας, διεσῶτες ἐτύγχανον. οἱ μὲν οὖν τοιοῦτοι μερισμοὶ πρόσ-
καιροι, καὶ ἄλλοτε σκληροί.

§. 12.

Γέγονε δὲ καὶ ἄλλος τῆς χώρας μερισμὸς συμμένων ἐκ πα-
λαιοῦ· τοὺς μὲν γάρ Δάσκους προσαγορεύουσι, τοὺς δὲ Γέτας.
Γέτας μὲν, τοὺς πρὸς τὸν Πόντον κεκλιμένους καὶ πρὸς τὴν
ἔω, Δάσκους δὲ τοὺς εἰς τὸναντία πρὸς Γερμανίαν καὶ τὰς τοῦ
Ἱερού πηγὰς, οὓς οἶμαι Δάσους καλεῖσθαι τὸ παλαιόν· ἀφ’ οὗ
καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἐπεπόλασε τὰ τῶν οἰκετῶν ὄνδρατα
Γέται καὶ Δάσοι. Τοῦτο γάρ πιθανώτερον, ἢ ἀπὸ τῶν Σικυδῶν,
οὓς καλοῦσι Δάσας· πόρρω γάρ ἐκεῖνοι περὶ τὴν Ύρκανίαν καὶ
οὐκ εὔκος ἐκεῖθεν κομίζεσθαι ἄνδραποδα εἰς τὴν Ἀττικήν. Εἴ
ῶν γάρ ἐκομίζετο, ἢ τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις ὅμωνύμους ἐκαλουν
τοὺς οἰκέτας, ὡς Λυδὸν, καὶ Σύρον, ἢ τοῖς ἐπιπολαῖσκουσιν ἐκεῖ
ὄνδρασι προσηγόρευον, ὡς Μάσην, ἢ Μίδαν, τὸν Φρύγα, Τί-
βιον δὲ, τὸν Παφλαγόνα. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ὑπὸ τοῦ Βοιρεβίσα
τὸ ἔθνος ἐξαρθέν, ἐταπεινώθη τελέως ὑπό τε τῶν γάστεων,

καὶ τῶν Ῥωμαίων· ἵκανοι δὲ ὅμως εἰσὶν ἔτι καὶ νῦν σέλλειν τέτ- 304.
ταρας μυριάδας.

§. 13.

Πεῖ δὲ δὶς αὐτῶν Μάρισος ποταμὸς εἰς τὸν Δασούβιον, ὃ
τὰς παρασκευάσας ἀνεκόμιζον οἱ Ῥωμαῖοι τὰς πρὸς τὸν πόλεμον.
Καὶ γάρ τοῦ ποταμοῦ τὰ μὲν ἄνω καὶ πρὸς ταῖς πηγαῖς μέρη,
μέχρι τῶν καταρρακτῶν, Δασούβιον προσηγόρευον, ἀ μᾶλιστα
διὰ τῶν Δάκων φέρεται· τὰ δὲ κάτω μέχρι τοῦ Πόντου τὰ περὶ 305.
τοὺς Γέτας, καλοῦσιν Ἰσρον. Όμογλωττοι δὲ εἰσὶν οἱ Δάκοι τοῖς
Γέταις. Παρὰ μὲν οὖν τοῖς Ἑλλησιν οἱ Γέται γυνωρίζονται μᾶλ-
λον, διὸ τὸ συνεχεῖς τὰς μεταναστάσεις ἐφ' ἐκάτερα τοῦ Ἰσρού
ποιεῖσθαι, καὶ τοῖς Θρᾳξὶ καὶ τοῖς Μυσοῖς ἀναμεμίχθαι. Καὶ
τὸ τῶν Τριβαλλῶν δὲ ἔθνος, Θρᾳκικὸν δν, τὸ αὐτὸ πέπονθε τοῦτο.
Μεταναστάσεις γάρ δέδεκται, τῶν πλησιοχώρων εἰς τοὺς ἀσθε-
νεστέρους ἔξωναστάντων, τῶν μὲν ἐκ τῆς περαίας, Σκυθῶν καὶ
Βαζαρῶν, καὶ Σαυρομαχτῶν ἐπικρατούντων πολλάκις, ὥστε
καὶ ἐπιδιαβάνειν τοῖς ἔξελαθεῖσι, καὶ καταμένειν τινὰς αὐτῶν
ἢ ἐν ταῖς νήσοις, ἢ ἐν τῇ Θρᾳκῇ· τῶν δὲ ἐκ Θατέρου μέρους
ὑπὸ Ἰλλυριῶν μᾶλιστα κατισχυρομένων. Αὐξηθέντες οὖν ἐπὶ
πλεῖστον οἱ τε Γέται, οἱ τε Δάκοι, ὥστε καὶ εἴκοσι μυριάδας
ἐκπέμπειν στρατιᾶς, νῦν δοσον εἰς τέτταρας μυριάδας συνεγαλ-
μένοι τυγχάνουσι. Καὶ ἐγγὺς μὲν ἦκουσι τοῦ ὑπακούειν Ῥωμαίων·
οὕπω δὲ εἰσὶν ὑποχείριοι τελέως, διὸ τὰς ἐκ τῶν Γερμανῶν
ἔλπίδας, πολεμίων ὄντων τοῖς Ῥωμαίοις.

§. 14.

Μεταξὺ δὲ τῆς Ποντικῆς Θαλάσσης τῆς ἀπὸ τοῦ Ἰσρού ἐπὶ
Τύρου καὶ ἡ τῶν Γετῶν ἐρημία πρόκειται, πεδιὸς πᾶσα καὶ
ἄνυδρος· ἐν ᾧ Δαρεῖος ἀποληφθεὶς ὁ Υἱός του, καθ' δυ καιρὸν

24 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

305. Διέβη τὸν Ἰζρον ἐπὶ τοὺς Σκύθας, ἐκινδύνευσε παντρατιᾶς δίψει διαλυθῆναι· συνῆκε δὲ ὁφὲ, καὶ ἀνέτρεψε. Λυσίμαχος δὲ ὑσερον σρατεύσας ἐπὶ Γέτας, καὶ τὸν βασιλέα Δρομιχαίτην, οὐκ ἐκινδύνευσε μόνου, ἀλλὰ καὶ ἔαλω ζωγρίᾳ· πάλιν δὲ ἐσώθη, τυχὼν εὐγνώμονος τοῦ βαρβάρου, καθάπερ εἶπον πρότερον.

§. 15.

Πρὸς δὲ ταῖς ἐκβολαῖς μεγάλῃ νῆσος ἐστιν ἡ Πεύκη· κατασχόντες δὲ αὐτὴν Βασάρναι, Πευκινοὶ προσηγορεύθησαν. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι νῆσοι πολὺ ἐλάττους, αἱ μὲν ἀνώτερω ταύτης, αἱ δὲ πρὸς τὴν Θαλάσσην. Ἐπτάτομος γάρ ἐστι· μέγιστου δὲ τὸ ιερὸν σόμα καλούμενον, δι’ οὗ σαδίων ἀνάπλους ἐπὶ τὴν Πεύκην, ἐκατὸν εἴκοσι· ἵνα κατὰ τὸ κάτω μέρος ἐποίησε τὸ ζεῦγμα. Δαρεῖος δύναμιτο δὲ ἀν ζευχθῆναι καὶ κατὰ τὸ ἄνω. Τοῦτο δὲ καὶ πρῶτον ἐστι σόμα ἐν ἀριστερᾷ εἰσπλέοντι εἰς τὸν Πόντον· τὰ δὲ ἔξης ἐν παραπλῷ τῷ ἐπὶ τὸν Τύραν· διέχει δὲ ἀπ’ αὐτοῦ τὸ ἔβδομον σόμα περὶ τριακοσίους σαδίους. Γίνονται οὖν μεταξὺ τῶν σομάτων νησίδες. Τὰ μὲν δὴ τρία σόματα, τὰ ἐφεξῆς τῷ ιερῷ σόματι, ἐστὶ μικρά· τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ μὲν πολὺ ἐλάττους, τῶν δὲ μείζονα. Ἐφορος δὲ πεντάτομου εἴρηκε τὸν Ἰζρον. Ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ Τύραν, ποταμὸν πλωτὸν, ἐνυπόστοις 306. σαδίοις. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ δύο λίμναι μεγαλαι, ἡ μὲν, ἀνεῳγμένη πρὸς τὴν Θαλάσσαν, ὥστε καὶ λιμνεῖ χρῆσθαι· ἡ δὲ, ἀτομος.

§. 16.

Ἐπὶ δὲ τῷ σόματι τοῦ Τύρα πύργος ἐστὶ Νεοπτολέμου καλούμενος, καὶ κώμη Ἐρμώνακτος λεγομένη. Ἀναπλεύσαντι δὲ ἐκατὸν τεσσαράκοντα σαδίους, ἐφ’ ἐκάτερα πόλεις, ἡ μὲν, Νεκωνία, ἡ δὲ ἐν ἀριστερᾷ, Όφιοῦσσα· οἱ δὲ προσοικοῦντες τῷ ποταμῷ πόλιν φασίν, ἀνιόντες ἐκατὸν καὶ εἴκοσι σαδίους. Διέχει

δὲ τοῦ σόματος⁷ ἡ νῆσος ἡ Λευκὴ, δίαρμα πεντακοσίων σα- 306.
δίων, ἱερὸς τοῦ Ἀχιλλέως, πελαγία.

§. 17.

Εἶτα Βορυσθένης, ποταμὸς πλωτὸς ἐφ' ἔξακοσίους σαδίους^{*}
καὶ πλησίου ἀλλος ποταμὸς Γύπανις· καὶ νῆσος πρὸ τοῦ σόματος
τοῦ Βορυσθένους ἔχουσα λιμένα. Πλεύσαντι δὲ τὸν Βορυσθένη
σαδίους διακοσίους, ὅμώνυμος τῷ ποταμῷ πόλις[†] ἡ δ' αὐτὴ καὶ
Οὐδία καλεῖται, μέγα ἐμπορεῖον, κτίσμα Μιλησίων. Ή δ' ὑπερ-
κειμένη πᾶσα χώρα τοῦ λεχθέντος μεταξὺ Βορυσθένους καὶ
Ϊσρου, πρώτη μὲν ἐστιν ἡ τῶν Γετῶν ἐρημία· ἔπειτα οἱ Τυρι-
γέται, μεθ' οὓς οἱ Ιάζυγες Σαρμάται, καὶ οἱ Βασίλειοι λεγόμενοι,
καὶ Οὔργοι, τὸ μὲν πλέον νομάδες, ὄλιγοι δὲ καὶ γεωργίας ἐπι-
μελούμενοι· τούτους φασὶ καὶ παρὰ τὸν Ισρον οἰκεῖν ἐφ' ἕκατερα
πολλάκις. Εὐ δὲ τῇ μεσογαίᾳ Βασάρναι μὲν τοῖς Τυριγέταις
ὅμοροι καὶ Γερμανοῖς, σχεδόν τι καὶ αὐτοὶ τοῦ Γερμανικοῦ
γένους ὅντες, εἰς πλείω φύλα διηρημένοι. Καὶ γὰρ Ἄτμονοι λέ-
γονται τινες, καὶ Σιδόνες[‡] οἱ δὲ τὴν Πεύκην κατασχόντες, τὴν
ἐν τῷ Ισρῷ νῆσον, Πευκίνοι· Ρωξολάνοι δ', ἀρκτικώτατοι, τὰ
μεταξὺ τοῦ Ταναϊδος καὶ τοῦ Βορυσθένους νεμόμενοι πεδία.
• Ή γὰρ προσάρκτιος πᾶσα ἀπὸ Γερμανίας μέχρι τῆς Κασπίας
πεδιάς ἐστιν, ἦν ἵσμεν[§] ὑπὲρ δὲ τῶν Ρωξολάνων εἴ τινες οἰκου-
σιν, οὐκ ἵσμεν. Οἱ δὲ Ρωξολάνοι, καὶ πρὸς τοὺς Μιθριδάτους
τοῦ Εύπατορος στρατηγοὺς ἐπολέμουν, ἔχοντες ἡγεμόνα Τάσιον.
Ηκου δὲ ἐπὶ Παλάκιον συμμαχήσοντες τῷ Σκιλούρῳ. Καὶ ἐδόκουν
μὲν εἶναι μάχιμοι· πρὸς μέντοι συντεταγμένην φάλαγγα, καὶ
ώπλισμένην καλῶς, τὸ βάρβαρον φύλον ἀσθενέστερον εἴσι καὶ τὸ
γυμνητικόν. Ἐκεῖνοι γοῦν περὶ πέντε μυριάδας πρὸς ἔξακισχι-
λίους τοὺς Διοφάντω, τῷ τοῦ Μιθριδάτου στρατῆγῷ, συμπαρα-
ταξαμένους, οὐκ ἀντέσχου, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι διεφθάρησαν.

506. Χρῶνται δὲ ὡμοσβοῖνοις κράνεσι, καὶ Θώραξι, γέρροφόροι, ἀμυντήρια ἔχοντες λόγγας, καὶ ξίφος, καὶ τόξον· τοιοῦτοι δὲ καὶ 507. τῶν ἄλλων οἱ πλείουσι. Τῶν δὲ Νομάδων αἱ σκηναὶ, πιλωταὶ πεπήγασσι ἐπὶ ταῖς ἀμάξαις, ἐν αἷς θίαιτῶνται· περὶ δὲ τὰς σκηνὰς τὰ βοσκήματα, ἀφ' ὧν τρέφονται καὶ γαλακτί καὶ τυρῷ, καὶ χρέασιν· ἀκολουθοῦσι δὲ ταῖς νομαῖς μεταλαμβάνοντες τόπους ἀεὶ τοὺς ἔχοντας πόσαν, χειμῶνος μὲν, ἐν τοῖς ἔλεσι τοῖς περὶ τὴν Μαιῶτιν, Θέρους δὲ, ἐν τοῖς πεδίοις.

§. 18.

Ἄπασα δὲ ἡ χώρα δύσχείμερός ἐξι μέχρι τῶν ἐπὶ Θαλάττῃ τόπων τῶν μεταξὺ Βορυσθένους καὶ τοῦ σόματος τῆς Μαιώτιδος· αὐτῶν δὲ τῶν ἐπὶ Θαλάττῃ τὰ ἀρκτικώτατα τό τε σόμα τῆς Μαιώτιδος, καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ τοῦ Βορυσθένους, καὶ ὁ μυχὸς τοῦ Ταμυρόσκου κόλπου, [τοῦ] καὶ Καρκινίτου, καθ' ὃν ὁ ἴσθμος τῆς μεγαλητῆς Χερρόνησου. Δηλοῖ δὲ τὰ ψύχη, καίπερ ἐν πεδίοις οὐκούντων. Οὖν τε γάρ οὐ τρέφουσι· δύσριγον γάρ τὸ ζῶον· οἱ τε βόες, οἱ μὲν ἄκερω γεννῶνται, τῶν δὲ ἀποργάνωσι τὰ κέρατα· καὶ γάρ τοῦτο δύσριγον τὸ μέρος· οἱ τε ἵπποι μικροί, τὰ δὲ πρόβατα μεγαλατήριτονται δὲ χαλκαῖ ὑδρίαι, τὰ δὲ ἐνόντα συμπήττεται. Τῶν δὲ πάγων ἡ σφραδρότης μαλιγα ἐκ τῶν συμβανόντων περὶ τὸ σόμα τῆς Μαιώτιδος δῆλος ἐξιν· ἀμαξεύεται γάρ ὁ διάπλους ὁ εἰς Φαναγορίαν ἐκ τοῦ Παυτικαπαίου, ὃς καὶ πλοῦν εἶναι καὶ ὅδον ὄρυκτοί τέ εἰσιν ἰχθύες, οἱ ἀποληφθέντες ἐν τῷ κρυστάλλῳ, τῇ προσαγορευομένῃ γαγγάρῃ; καὶ μαλιγα οἱ ἀντακμῆι, δελφῖσι πάρισοι τὸ μέγεθος. Νεοπτόλεμον δέ φασι, τὸν τοῦ Μιθριδάτου στρατηγὸν, ἐν τῷ αὐτῷ πόρῳ, Θέρους μὲν ναυμαχίᾳ περιγενέσθαι τῶν βαρβάρων, χειμῶνος δὲ ἱππομαχίᾳ. Φασί δὲ καὶ τὴν ἄμπελον ἐν τῷ Βασπόρῳ κατορύττεσθαι χειμῶνος, ἐπαμώγων πολλὸν τῆς γῆς.

Λέγεται δὲ καὶ τὰ καύματα σφοδρὰ γίνεσθαι, τάχα μὲν τῶν 307.
σωμάτων ἀηδιζομένων, τάχα δὲ τῶν πεδίων, νηνεμούντων τότε,
ἢ καὶ τοῦ πάχους τοῦ ὄφεως ἐκπερικινομένου πλέον, καθάπερ
ἐν τοῖς γέφεσιν οἱ παρῆλμοι ποιοῦσιν. Λίτεας δὲ δοκεῖ τῶν πλεί-
στων ἔρξαι τῶν ταύτης βαρεύσαρων, ὁ πρὸς Φιλιππον πολεμή-
σας τὸν Ἀριάντου.

§. 19.

Μετὰ δὲ τὴν πρὸ τοῦ Βορυσθένους μῆσον, ἐξῆς πρὸς ἀν-
ισχοντα ἥδιου, ὁ πλοῦς ἐστιν ἐπὶ ἄκρων τὴν τοῦ Ἀχιλλείου Δρό-
μου, ψηλὸν μὲν χωρίου, καλούμενον δὲ ἄλσος, ἱερὸν Ἀχιλλέως.
Εἰτ' ὁ Ἀχιλλείος δρόμος, ἀλιτευής χερρόβονησος. Εἶτι γὰρ τανία
τις, ὃσου χιλίων σαδίων μῆκος ἐπὶ τὴν ἐω· πλάτος δὲ τὸ μέγιστον,
δυεῖν σαδίων ἐλάχιστον τεσσάρων πλέθρων διέχουσα τῆς ἑκατέ-
ρωθεν τοῦ αὐχένος ἡπείρου σαδίους ἐξήκοντα· ἀμμώδης, ὅμωρ
ἔχουσα ὄρυκτόν· κατὰ μέσην δὲ ὁ τοῦ ισθμοῦ αὐχὴν, ὃσου τετ-
ταράκοντα σαδίων τελευτὴ δὲ πρὸς ἄκρων, τὸν Ταμυράκην καλοῦ-
σιν, ἔχουσαν ὑφορμον, βλέποντα πρὸς τὴν ἡπείρον. Μετὸς δὲ ὁ
Καρκινίτης κόλπος, εὐμεγέθης, ἀνέχων πρὸς τὰς ἄκτους ὃσου
ἐπὶ χιλίους σαδίους, οἱ δὲ καὶ τριπλασίους φασί, μέχρι τοῦ μη-
χοῦ. . . καλοῦνται δὲ Τάφριοι. Τὸν δὲ κόλπον, καὶ Ταμυράκην
καλοῦσιν, ὅμωνύμως τῇ ἄκρᾳ.

Κ Ε Φ. Δ.

§. 1.

ἘΝΤΑΞΘΑ δὲ ἐστὶν ὁ ισθμὸς, ὁ διείργων τὴν Σαπράν λεγο-
μένην λίμνην ἀπὸ τῆς Ναλάττης, σαδίων τετταράκοντα, καὶ
ποιῶν τὴν Ταυρικὴν καὶ Σκύδρικὴν λεγομένην χερρόβονησον· οἱ